

Την άνοιξη του 2004, η Μαρία, Ελληνοκύπρια, και η Ζεχρά, Τουρκοκύπρια, διασχίζουν, η μία προς το Βορρά και η άλλη προς το Νότο, την Πράσινη Γραμμή, προκειμένου να επισκεφθούν τα σπίτια που μεγάλωσαν και δεν έχουν δει επί τριάντα χρόνια. Αυτές οι επισκέψεις αποτελούν για την καθεμιά το ξεκίνημα ενός προσωπικού ταξιδιού, καθώς η ταινία παρακολουθεί το ξετύλιγμα των οδυνηρών αναμνήσεων που τις στοιχειώνουν, για να φτάσει στο σήμερα, που σφραγίζεται από τη θέλησή τους για επαναπροσέγγιση και ανίχνευση της δυνατότητας για ανεύρεση ενός κοινού τόπου.

Τις παραμονές της διεξαγωγής του δημοψηφίσματος για το Σχέδιο Ανάν, η σκηνοθέτιδα καλεί σε συνάντηση γυναίκες και από τις δύο πλευρές του νησιού. Στη συνάντηση αυτή, που για κάποιες αποτελεί συνέχεια πολύχρονων κοινών προσπαθειών για επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων, οι γυναίκες θα μοιραστούν τους φόβους, τις επιφυλάξεις και τις ελπίδες τους. Συνεντεύξεις με έντονο το προσωπικό στοιχείο και αποκαλυπτικές συζητήσεις στο πλαίσιο της ομάδας αντικατοπτρίζουν την ικανότητά τους για επικοινωνία, η οποία υπερβαίνει τις εθνοτικές διαφορές. Την ίδια στιγμή, ιστορίες από το παρελθόν, που έχουν μείνει θαμμένες για χρόνια, βγαίνουν στην επιφάνεια. Καθώς η μέρα του δημοψηφίσματος πλησιάζει, οι γυναίκες έρχονται αντιμέτωπες με τους δισταγμούς και τους φόβους τους, νιώθοντας την ανάγκη να επαναπροσδιορίσουν την έννοια της ασφάλειας, να εμπιστευτούν η μία την άλλη και να μάθουν να ζουν ξανά μαζί. Με συγκινητική ειλικρίνεια, δεισδυτική ικανότητα και χιούμορ, επιχειρούν να ορίσουν την έννοια της εστίας, της κοινότητας και της σχέσης με τον τόπο. Στη συνέχεια, και επί τέσσερα χρόνια, η σκηνοθέτιδα επισκέπτεται την Κύπρο ξανά και ξανά, προκειμένου να συνεργαστεί με τις γυναίκες της ταινίας και να ενσωματώσει στο ντοκιμαντέρ τους τρόπους με τους οποίους εξακολουθούν να χειρίζονται τις συγκρούσεις τους και τη θέλησή τους για επαναπροσέγγιση.

Το ντοκιμαντέρ προσεγγίζει τα ζητήματα του πολέμου και της ειρήνης που βασανίζουν για δεκαετίες την Κύπρο, αλλά και πολλά άλλα σημεία του πλανήτη, ενώ ενδιαφέρον αρχαικό υλικό φέρνει στο προσκήνιο τα ιστορικά συμφραζόμενα της ταινίας.

Η Βασιλική Κατριβάνου γεννήθηκε στην Αθήνα και εργάζεται σε διάφορες χώρες (Ελλάδα, ΗΠΑ, Μεξικό, Παλαιστίνη και Ισραήλ κ.α.) ως ψυχοθεραπεύτρια, εκπαιδευτρια και διαμεσολαβήτρια στην επίλυση συγκρούσεων. Έχει μεταπτυχιακό τίτλο στην Επίλυση Συγκρούσεων από το Portland State University και είναι διπλωματούχος process worker. Πρόσφατα, έχει επικεντρώσει το ενδιαφέρον της στην ενδυνάμωση γυναικών, ενώ στα ενδιαφέροντά της συγκαταλέγεται η δημιουργία ταινιών ως μέσο για την κοινωνική αλλαγή. Οι «Κυπραίες» είναι η πρώτη της ταινία.

Η Bushra Azzouz γεννήθηκε στο Ιράκ και μεγάλωσε στη Μοσούλη και τη Βηρυτό. Έχει εργαστεί σε ταινίες με ιθαγενείς Αμερικανίδες, με αυτόχθονες του Βόρνεο καθώς και στη Μέση Ανατολή. Το ντοκιμαντέρ της με τίτλο «…And woman wove it in a basket» έχει κερδίσει πολλά βραβεία, ενώ το βίντεό της «No news», με θέμα τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου και τον κύκλο της βίας τόσο στις ΗΠΑ όσο και στη Μέση Ανατολή, προβλήθηκε πρόσφατα στο πλαίσιο του ArtEast της Νέας Υόρκης. Έχει κάνει θεατρικές σπουδές στο Reed College και κατέχει μεταπτυχιακό τίτλο στον κινηματογράφο από το San Francisco State University. Έχει διδάξει κινηματογράφο για περισσότερο από μια δεκαετία στο Northwest Film Center.